

ע"פ 47589/01/18 - עאיד אחמד עודה אל איובי נגד חברת עיר על תילה בע"מ, הקדש ציפורה והרב מייזל, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 47589-01-18
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

עאיד אחמד עודה אל איובי
ע"י ב"כ עו"ד מאג'ד אגבריה

המערער

1. חברת עיר על תילה בע"מ
2. הקדש ציפורה והרב מייזל
3. מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דניאלס

נגד
משיבים

פסק דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מרדכי בורשטיין) מיום 9.1.18 בת"א

1274/05.

כללי

1. ביום 24.9.13 התקבלה תביעה שהגישו המשיבים 1-2 בשנת 2005 (ת"א 1274/05), לפיה חויב המערער להרוס שתי תוספות בניה שהקים על מקרקעין שבחזקתו בסמוך למקרקעין הצמודים למבנה של המשיבים (בניית קומה נוספת על גג ביתו וחדר נוסף במרפסת הבית בשטח כולל של 160 מ"ר). כמו כן, חויב המערער בהוצאות משפט ושכ"ט בסך כולל של 90,000 ₪ ובהוצאות נוספות לטובת אוצר המדינה בסך 1,800 ₪. ערעור שהוגש על פסק דין זה נדחה ביום 8.5.14 (ע"א 21487-11-13), ובקשת רשות ערעור שהגיש המערער אל בית המשפט העליון (רע"א 3946/14) נדחתה ביום 18.12.2014.

2. ביום 30.7.17 ניתנה החלטה בבית משפט קמא (כב' השופטת תמר בר אשר צבן) בתיק העיקרי, במסגרתה

עמוד 1

התקבלה בסייגים בקשת המשיבים לפי סעיף 6 לפקודת ביזיון בית המשפט, ונקבע בה כי המערער ישלים את ההריסה עד ליום 31.8.17, בהתאם לפסק הדין מיום 24.9.2013 (להלן: **פסק הדין**). לחלופין, עד מועד זה יפקיד המערער בקופת בית המשפט סך 275,000 ₪. עוד נקבע כי אם המערער לא יהרוס את המבנה עד המועד האמור, כי אז יבצעו המשיבים את ההריסה בהתאם להצעה שהגישו ביום 3.2.2017, במימון הסכום שיפקיד המערער. כמו כן, אם המערער לא יהרוס את המבנה ולא יפקיד את הסכום האמור, יחויב בתשלום קנס יומי בסך 300 ₪ עבור כל יום מיום 1.9.2017 ועד יום 30.9.2017. אם עד מועד זה (30.9.2017) לא תבוצע הריסה ולא יפקד מלוא הסכום, ייאסר המערער עד לקיום פסק הדין.

יצוין כי באותה החלטה נסקרה בהרחבה השתלשלות ההליכים שהובילו להחלטה והימשכותם, ובכלל זה שמונה הבקשות שהגישו המשיבים לפי פקודת ביזיון בית משפט, הארכות הרבות שניתנו למערער, הסוגיות שעלו לדיון ופועלו במהלך כל התקופה.

3. ביום 9.1.18 ניתנה ההחלטה שבמוקד הערעור דנן, בה פורט כי המערער החל לאחרונה בביצוע פסק הדין אך לא השלים אותו, ולפיכך, נקבע כי עליו להשלים את ההריסה עד ליום 14.1.18, ולחלופין, להפקיד בקופת בית המשפט סך 275,000 ₪. עוד נקבע כי אם המערער לא יבצע את ההריסה ולא יפקיד את הסכום האמור, יחויב בתשלום קנס יומי בסך 1,000 ₪ עבור כל יום של הפרה. ביום 14.1.18 נדחתה בקשת המערער לעיכוב ביצוע ההחלטה, וביום 12.3.18, לבקשת המשיבים, קבע בית משפט קמא כי סכום הקנס המעודכן, בו חייב המערער, הינו 54,000 ₪. מכאן הערעור.

טענות הצדדים

4. ב"כ המערער טוען כי **החלטת בית משפט קמא מנוגדת וסותרת את הצעת המשיבים לביצוע ההריסה בעצמם, בה הוערך זמן ביצוע ההריסה בשלושה חודשי עבודה רצופים, באופן יומיומי**, אשר אינו כולל עיכובים משוערים מטעם גופים שונים, כגון המשטרה, רשות העתיקות, התנגדויות מטעם שכנים וכו' (סעיף 5 להצעה שהגישו המשיבים מטעם חברת "עוגנים גאוטכניקה בע"מ").

עוד נטען כי **מטרת פקודת ביזיון בית המשפט אינה עונשית**, אלא מטרתה לאכוף את ביצוע ההחלטה, ולפיכך, הטלת סנקציה לפי הפקודה בנסיבות בהן ברור כי אין מנוס מהפרת ההחלטה - מנוגדת למטרה זו. בהקשר זה נטען כי המערער הוכיח כי הינו פועל לצורך ביצוע ההריסה, וכל העיכובים עד היום נבעו מטבען של עבודות ההריסה בעיר העתיקה. לצורך ביצוע ההריסה פנה המערער למחלקת מבנים מסוכנים, שהפנתה אותו למהנדס קונסטרוקציה לבדיקת המבנה. הלה קבע בחוות דעתו כי ביצוע ההריסה מסכן בסבירות גבוהה את המבנים הצמודים וכי לצורך ביצוע ההריסה יש לחזק את המרפסת בקומה השנייה. המערער טוען כי הוא פעל לפי חוות דעת זו והשלים את חיזוק המרפסת הנדרש. המערער סבור כי הוא הוכיח מאמץ מצדו לקיים את פסק הדין, באופן המצדיק את השהיית החלטת האכיפה.

באשר למניעים המעכבים את ביצוע ההריסה, טוען המערער כי ביצוע ההריסה ללא חיזוקים ופיקוח כנדרש - עלול לסכן חיי אדם. לטענתו, מחוות דעת ארכיאולוגית שהגיש המערער ומעדויות של פקיד מהמחלקה למבנים מסוכנים עולה כי המבנים הצמודים למבנה נשוא הערעור "מושענים" עליו וחלקם מוגדרים בעצמם כמבנים

מסוכנים, כך שביצוע כל הריסה בשלב זה יסכנם באופן רציני. הוסף כי ההחלטה מושא הערעור העניקה ימים ספורים לצורך ההריסה בעוד שידוע שעבודות ההריסה אמורות להימשך מספר חודשים. וכן, נטען כי קיימת הנחיה של המחלקה למבנים מסוכנים לחזק החלקים הרלבנטיים בטרם הריסת החלק הטעון הריסה, מבלי לגרום נזק. לא מדובר בערעור על עצם ההריסה אלא על הריסה בנסיבות המתאימות. לעניין ההצעה שהמשיבים יבצעו ההריסות, גם המשיבים לא יספיקו לבצע ההריסה בתקופה קצרה משלושה חודשים.

5. ב"כ המשיבים טען עוד בתגובתו לבקשה לעיכוב ביצוע כי עמדתה העדכנית של העירייה מיום 16.11.17 היא כי ניתן לבצע את ההריסה לאלתר, בפיקוחו של מהנדס מטעם המשיבים, מר חיים פינקלשטיין. נטען כי עיקר טענות המערער הן ביחס לצו להפעלת הסנקציות, אולם אין זה לב העניין. המערער מעכב הביצוע מאז שנת 2014. המערער נקט בסחבת עוד בהליך העיקרי בבית משפט קמא, זאת כמפורט בהחלטת בית משפט מיום 30/7/17. מאז המערער נקט בצעדים נוספים לעיכוב הביצוע. עתה, במסגרת הליך בזיון בית משפט, מנסים לערב חוות דעת שנפסלו על ידי בית המשפט והוכח כי הטיעונים ההנדסיים שהעלה המערער אינם נכונים. וכן, נקבע כי הליך בזיון בית משפט הנו ההליך הראוי לאכיפת צו הריסה. נטען עוד כי יש לחייב המערער בהוצאות. על כן, יש לדחות הערעור.

דין

6. דין הערעור להידחות.

בהחלטת בית משפט קמא מיום 30.7.17 נסקרה באריכות השתלשלות ההליכים שהובילו להחלטה והימשכותם, סקירה הרלבנטית גם לדין בערעור זה. מאותה סקירה עולה כי במשך תקופה ממושכת ניתנו למערער הזדמנויות רבות ואינספור ארכות לקיום צו ההריסה ואף הוצעו מספר הצעות אשר נועדו להקל את קיום הצו, לרבות הצעה שעל פיה המשיבים יבצעו את ההריסה במימון המערער. בית משפט קמא התייחס לכך שממסמכים שונים שהגישו הצדדים (לרבות מהנדסים מטעמם), ביצוע צו ההריסה כרוך בקשיים הנובעים ממבנה הנכס ומהעובדה שצו ההריסה ניתן לגבי חלקים של מבנה שנבנה לפני מאות שנים המצוי בעיר העתיקה בירושלים ומהצורך בתיאומים עם גורמים מטעם עיריית ירושלים, לרבות מחלקת שימור מבנים ומחלקת מבנים מסוכנים וכן בתיאומים הנדסיים הקשורים במורכבות מיקום הנכס, המקשה על הכנסת ציוד כבד אל סמטאות העיר העתיקה (הצעת קבלן ההריסות מטעם המשיבים אף התייחסה לכך). בית משפט קמא הדגיש כי מתוך הבנה של מורכבות ביצוע צו ההריסה, ניתנו למערער הזדמנויות חוזרות לקיים את צו ההריסה, תוך דחיית מועד ביצועו מעת לעת. ברם, הוא התרשם כי המערער לא מיהר לקיים את צו ההריסה, נהג בסחבת וניצל את סבלנותו של בית המשפט. יחד עם זאת, הואיל לתת לו ארכה נוספת כדי להשלים את ביצוע ההריסה. כאמור, בהחלטה מיום 9.1.18 קיבל בית משפט קמא את בקשתם התשיעית של המשיבים לביזיון בית משפט. בנסיבות המקרה דן אין עוד הצדקה להוסיף ולדחות עד אין קץ את מועד ביצועו של פסק הדין. טענותיו של המערער נדונו בבית משפט קמא, הוצעו להם פתרונות וניתנו ארכות כאמור הן לביצוע פסק הדין והן להחלטות שונות שניתנו לפי פקודת ביזיון בית משפט.

אשר-על כן, הערעור נדחה. יחד עם זאת, פתוחה לפני המערער הדרך להפקדת הסך של 275,000 ₪ בקופת בית משפט חלף הקנס היומי והצורך בהריסת המבנה על ידו.

המערער יישא בהוצאות המשיבים ובשכ"ט עו"ד בסך כולל בשיעור 5,000 ₪.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד